

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 18. szám

2015. október 5.

Kell a vasutasnak is az életpálya modell!

Úgy látszik, kezd ébredezni a tulajdonos és a MÁV vezetése csipkerózsika álmából. Az évtizedekkel ezelőtti „vasutas rang”, melyet még nagyszüleink és szüleink is élvezhettek, eltűnt. Pedig abban az időben sem kereste agyon magát a vasutas, de legalább volt rangja, becsülete, mert „vasutas” volt. A százharminc ezres létszám ma már harminchétezerre apadt, olyannyira, hogy egyes hiányszakmában felvételre is szükség volna, s van is, de nem jelentkezők. Sokan felteszik a kérdést, miért nem vonzó ma vasutasnak lenni? A válasz lehet roppant egyszerű, de lehet nagyon bonyolult is.

Az egyszerű válasz: jobban meg kellene becsülni a vasutasokat anyagilag és erkölcsileg egyaránt.

Nekünk, akik itt élünk Záhony térségében, korábban nem is kínálkozott más lehetőség, mint vasutasnak lenni. Ezzel szemben ma a gyermekeink már nem itt képzelik el a jövőjüket, sőt nem is a vasútnál. Még a térséget is elhagyják, s máshol keresik boldogulásukat, már akinek erre is van lehetősége. Valami történt, s ezt nagyon jól tudja mindenki. Gondoljunk csak arra, hogy az elmúlt húsz-húszöt évben mennyi pénzt spóroltak meg a vasútból, mert hiszen a fejlesztések nagy része elmaradt. Ezzel szemben az autópályák épültek, pedig az lett volna optimális, ha mindkettőt fejlesztetik a kormányzatok. S ez csak egy szelete annak a probléma halmaznak, ami miatt ilyen helyzetbe került a vasút.

Mert ez kihat arra is, hogy miért nem vonzó ma vasutasnak lenni. Budapesti nagy pályaudvaraink hagyományos biztosító berendezési rendszerrel működnek, amely jobb helyeken egy régi kor rég elfelejtett rendszere. Vagy említhetném az elmúlt évtizedek átgondolatlan szétszervezéseit, de sorolhatnánk napestig azokat a korábbi intézkedéseket, amelyek nem teszik vonzóvá ezt a pályát. Újabb vizsgáztatásokat sikerült odáig „fejlesztetni”, hogy egy újfelvevő az azt hiszi, egyetemre akarják járatni. Persze az igazsághoz az is hozzá tartozik, hogy a korábban bezárt mellékvonalak nagy része újra üzemel, de az új motorvonatok megjelenése is sokat javít az utasok közlekedésében, és természetesen folynak a pályafelújítások, az állomások korszerűsítése is. Azt látjuk, hogy ez kevés, ettől több kell, mert a környező országok vasútjai is elszaladtak mellettünk.

A korábban megszerzett előnyök eltűntek, s ma már nagy hátrányba kerültünk. Csekély mértékben javultak csak a munkakörülmények, itt is nagy változásokra lenne szükség. S természetesen a lényeg, kell a vasutasnak is az életpálya modell, hasonlóan a többi állami alkalmazottnak, amely kiszámíthatóvá és vonzóvá tenné azt, hogy valaki vasutat válassza.

Zubály Bertalan

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Régi-új talányok

Tíznel is több éve már, hogy a vasút környékén divatba jött a kiszervezés. Ízelgettük a szót, tanakodtunk, vajon mit jelent, majd hamarosan megtudhattuk azt is, mit takar, az idegenül outsourcing, magyarul célszerűen tevékenység kihelyezés. Mert takart, ma már tisztán látszik, egyébként miért akart volna bárki olyat tenni, ami csak az egyik félnek jó, vagy annak sem. Szóval keserű volt a szánk íze, mikor rájöttünk, hogy a vasutas számára az új folyamat a vasút szétcincálását jelenti. Mihamar kiderült, hogy a cégnek semmiképp nem vált hasznára, hiszen sem jobbak nem lettünk, sem olcsóbbak, sőt, talán még romlott is a helyzet. Amit nyilván láttak az illetések, mert pár éve egy fordított folyamat indult el, és mára ugyan nem egy cégbe, de végül is a vasútállalatok nagy részét vissza- illetve összeszervezték. Mostanában épp a Létesítményüzemeltető és Vasútőr Kft. integrálása van soron.

Jól hangzik, de nem volnánk Magyarországon, ha bármi az volna, aminek látszik: Integrálunk, integrálunk, de nem úgy és nem azokat, merthogy hétszáz vasútőrt a régi recept szerint mégiscsak kiszerveznének valahová, valakinek. Aztán a napokban megjelent szakszervezetünk LV Hírnöke, és kiderült, hogy a kétszázhetvenöt fős takarító gárdának sincs helye a vasúton belül. Ha igaz a mondás, hogy nagyon szegény ember az, aki ígérni sem tud, akkor bizony a magyar vasút igen gazdag lehet, mert kis híján azt ígéri a vasútőröknek és takarítónőknek, hogy nem lesz lényeges változás a munkáltatásban a munkáltató személyén kívül. Csak hát, van olyan mondás is, miszerint tíznel is több éve láttunk mi már karón varjút... De az élet még ettől is bonyolultabb, mert a legújabb verzió szerint maradnak a vasútőrök is, meg a takarítónők is – amint egy harmadik mondás tartja, erre kössön görcsöt (városiasan csomót), aki tud!

Mindenesetre a vasutas nem biztos, hogy az, aminek még mindig nézik, mert két vizsga között igenis lát, hall és gondolkodik. Látja például azt, ha nehéz koncepciót találni a döntésekben, még ha nem is idegen szavakkal fejezi ki magát. De a záhonyi vasutasnak az is feltűnő, hogyan lehetne olcsóbb egy tevékenység, ha ugyanazt a járandóságot és törvényes foglalkoztatást ugyanannyian megkapnák a kiszervezés után, mint előtte. Csak éppen közbe iktatnak egy vállalkozót, amire van példa bőven erre felé is. Márpedig a vállalkozó korántsem éri be annyival, amennyiből a vasutasnak kell megélnie. Azt meg végképp dőreség volna hinni, hogy szíven viseli a vasút, netán a vasutas sorsát. Igaz, erre mások hivatottak, jobb volna, ha nem csak az érdekvédők törekednének betölteni ezt a hivatást.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Az élet sója

Újra egy olyan döntés, ami nem tűnt fel senkinek, igaz a migránsok mindent visznek (a szó szoros értelmében), de azért a hétköznapjainkat sótlanná teszi.

Szép csendben, a törvény erejével betiltották a közkonyhákban a sót és a cukrot. Mondhatnánk, van sokkal nagyobb gondunk is, csak hát ezt is úgy tették, ahogy sajnos már mi is megszoktuk: felülről, senkit meg nem kérdezve valaki kitalál valamit, amiről azt hiszi, hogy a neve hallhatatlanként megmarad a történelemkönyvekben (talán egy másik gyűjteményben lábjegyzetként). Indoklasként az egészség megőrzését állítják főszerepbe, de ez nagyon sovány vigasz annak az iskolás gyerekeknek, aki éhen marad, mert nem tudja megenni az íztelen ételt, pedig a szakács néni belefőzte szívét-lelkét (sót kellett volna).

Aztán csodálkoznak, ha tömegével kéreznék a gyerekek a legközelebbi boltba, hogy vegyenek valami nassolni valót (már akinek futja rá), hogy délután ne ájuljanak el az éhségtől és otthon felfalják a hűtő ajtaját is (igaz csak a szerencsésebbek, akinél van otthon valami a hűtőben). Tudjuk nagyon jól, hogy sok olyan család van, ahol a gyerek csak az iskolában jutott normális ételhez, ezért is volt a nyári akció, amikor a rászorulóknak ingyen ebédet kaptak hétköznaponként.

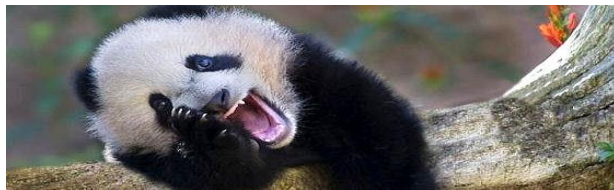
Belegondoltam, hogy milyen arcot vágná a szülő, amikor a kissrác viszi haza az intőt, mert megtalálták a rejtegetett sótartót és főbenjáró bűnként még a barátja az ételét is megsózta: Ez tipikus esete annak, ha valaki átesik a ló másik oldalára. Talán most már a másik ló másik oldalára.

Márta István

HUMORSAROK

A KEVESEBB TÖBB?

Ültem a kedvenc éttermemben, amikor megláttam életem legszebb nőjét beszélgetni. Gondolkodtam, hogyan szólíthatnám meg, majd küldtem neki egy üveg pezsgőt egy rövid üzenettel, hogy volna-e kedve velem pezsgőzni. Elolvasta, rám mosolygott, majd visszaírt: Uram! Ahhoz, hogy önnel igyok, a luxusvillája garázsában kell lennie egy Mercedesnek, a bankszámláján legalább egymillió dollárnak, a nadrágjában pedig pontosan 18 centinek. Miután elolvastam, ezt válaszoltam: Drága hölgyem! Küldje vissza az üveg pezsgőt, mert az én garázsomban egy Porsche, egy Ferrari, és egy BMW áll. A nyolc bankszámlámon viszont egyenként 2,5 millió dollár található. Viszont soha, de soha, még a világ legszebb nője kedvéért sem vagyok hajlandó levágnom belőle öt centimétert...

OKÉ, ZSOKÉ

Az elsős és a másodikos iskolások kirándulni mennek a lóversenypályára, két tanító néni kíséretében. Egy kis idő elteltével a gyerekeknek pisilniük kell. Az egyik tanító néni a lányokat, a másik pedig a fiúkat viszi a WC-re. Néhány perc múlva egy kisfiú kijön és panaszkodni kezd, hogy a kagyló nagyon magasan van, nem érik el. Nincs mit tenni, a tanító néni bement segíteni a fiúknak. Kigombolta a nadrágjukat, felemelte őket, és a fityijüket a kagylóba irányította. Amikor az utolsót felemeli, észreveszi, hogy ennek a többiekéhez képest óriási fityije van. Igyekezve, hogy közömbösnek látszon, így szól: Te biztos a hetedik osztályból való vagy!

– Téved asszonyom, én a zsoké vagyok a harmadik futamból!!!!

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Helyi hírek röviden

Záhony-Port Zrt.

Több hónapos részmunkaidős foglalkoztatáson vannak túl a kollégáink, mert október elsejétől ismét teljes munkaidőben – és teljes munkabéréért – dolgozhat a Port minden munkavállalója. Örülünk az eredménynek, és bízunk abban, hogy az illetékesek mindent megtesznek a jövőben a Záhony-Port Zrt. hatékony működtetéséért.